

Der foreligger overhovedet hidtil ikke noget Bevis — ikke en Gang nogen Sandsynlighed for, at Sanatorievirkksomheden har indskrænket Tuberkuløsens Smitteudbredelse i saa høj Grad, at den er nævneværdig, set fra Samfundets Synspunkt.

Vi mener, at vort Ændringsforslag bedre kan bekæmpe Smittefare, og har faaet dette yderligere bekræftet ved at undersøge Resultaterne paa vort største Folkesanatorium. Undersøgelsen omfatter 528 Patienter, hvoraf 231 henførtes til 1ste Stadium, 212 til 2det Stadium og 85 til 3die Stadium; ved Udskrivningen var i 1ste Stadium 18 pCt., i 2det Stadium 26 pCt. og i 3die Stadium 30 pCt. befriede for paaviseligt Smitstof. — Heraf ses, at det ikke er udsigtsløst at optage de smittefarlige Tilfælde paa Sanatorierne — ikke blot, at de fremskredne Tilfælde er isolerede fra Samfundet i den Tid, de findes paa Sanatoriet, men i henved $\frac{1}{3}$ af disse Tilfælde opnaas Smittefrihed paa Sanatoriet.

Det er klart nok, at Idealet vil være at behandle saavel de lettere Former som de smittefarlige Former af Tuberkuløsen, men saa længe vi ikke har Plads hertil, maa der indgaas et Kompromis; men i dette mener vi, at Lovforslagets Ord *fortrinsvis* maa gælde de smittefarlige Former. Ved denne foreslaaede Affattelse af Loven overlades det jo i øvrigt, ganske ligesom hidtil, til Sanatoriernes Ledelse at drage Grænsen mellem dem, der skal optages, og dem, der ikke kan komme i Betragtning — kun med den Forskel, at vort Forslag pointerer Betydningen af saa vidt muligt at lade Sanatoriernes smittebekæmpende Virkning komme mere til sin Ret end hidtil.

Overfor den Indvending, at hertil har vi Tuberkuløsehospitalerne, maa vi anføre, at en stor Del af Patienterne meget nødig lader sig indlægge paa Tuberkuløsehospitalerne, idet vor Befolkning er klar over, at disse ikke giver nær saa stor Chance for Helbredelse som Sanatorierne, og det viser sig da ogsaa, at ca. 50 000 Sygedagspladser har staaet tomme

i det sidste Aar samtidig med, at de, der skal optages paa Sanatorierne, har maattet vente paa Optagelse.

Med Hensyn til Rekonvalescenthjemmene skal man henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i, at disse dels benyttes til Observationsophold for tvivlsomme Tilfælde af Tuberkulose, dels forbeholdes de smittefri Patienter, fordi

- 1) den hygiejniske Kontrol i disse Anstalter maa blive mindre end i et vel ledet Sanatorium,
- 2) man derved vil opnaa, at der paa Sanatorierne bliver saa mange disponible Pladser for smittefarlige Patienter som muligt.

Ud fra de ovenomtalte Forhold og tillige, fordi det for os betyder et Retfærdighedskrav, maa vi anbefale, at § 7 beholder den i Lovforslaget givne Ordlyd.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Eigil Jørgensen og Johannes Lou):

Til § 2.

- 1) Sidste Linie i Punkt 4 udgaar; i Stedet indsættes:

„som er i de smittefarlige Stadier af Sygdommen, men hvor der dog er Udsigt til væsentlig Bedring. Naar Plads haves ogsaa til ikke-smittefarlige Patienter, optages fortrinsvis de tidligere Stadier af Sygdommen“.

Af *Udvalget*:

- 2) I Punkt 5. tilføjes: „dog kan Hjemmets Læge i ganske særlige Tilfælde udsætte Rekonvalescentens Udskrivning indtil 2 Maaneder;“.

Til § 3.

- 3) Afsnittet fra „1 Kr. 50 Øre“ i 5te Linie og Paragraffen ud affattes saaledes:
 - a) 2 Kr. paa Kystsanatorier, Rekonvalescenthjem, Rekreationshjem og Plejehjem samt for Lægehjælp, Sygepleje, Lysbehandling, Medicin og Forbindstoffer til Patienter, der giver Møde paa Anstalten, uden at Indlæggelse finder Sted,
 - b) 3 Kr. paa Tuberkuløsehospitaler,
 - c) 3 Kr. 50 Øre paa Kysthospitaler og Tuberkuløsesanatorier.“